

כנס הרצליה 2018 תשע"ח HERZLIYA CONFERENCE

ניירות רקע לכנס הרצליה ה-18

קוריאאה הצפונית והמזרח התיכון כנס הרצליה

ד"ר אלון לבקוביץ

מאי 2018

מאז עלייתו לשלטון של קים ג'ונג-און, מנהיגה הנוכחי של קוריאאה הצפונית, עובר חצי האי טלטלה. בתקופת שלטונו של קים, הצליחה קוריאאה הצפונית לערוך מספר ניסויים גרעיניים ואף לפתח יכולות בליסטיות היכולות לפגוע בארה"ב. בקוריאאה הדרומית נבחר הנשיא מון ג'י-אין, לאחר הדחתה של הנשיאה המכהנת (הגב' פארק גון-הי), אשר בחר במדיניות פייסנית יותר כלפי הצפון, אך נאלץ להתמודד עם חילופי המהלומות המילוליות שבין הנשיא דונלד טראמפ לבין מנהיג קוריאאה הצפונית. שיאה של הטלטלה הגיע ב-27 באפריל, עם ביקורו של מנהיג קוריאאה הצפונית בדרום כצעד משמעותי ולקראת המפגש ההיסטורי המתוכנן בין מנהיגי ארה"ב וקוריאאה הצפונית. המונח הקוריאני **빨리빨리** (ppalli ppalli) שמשמעותו - מהר מהר, תקף לתהליכים המתרחשים בחצי האי הקוריאני, ומעלה את השאלה, אם התהליך אינו מהיר מדי במידה שאיננה מאפשרת לצדדים לשקול את צעדיהם וליצור הסכמים ותהליכים יציבים יותר.

המשטר הצפון קוריאני – מאפייני משטר

מאז היווסדה של הרפובליקה הדמוקרטית העממית של קוריאאה (קוריאאה הצפונית) ע"י קים איל סונג ("הנשיא הנצחי") ב-1948, שולטת משפחת קים ללא עוררין בקוריאאה הצפונית: 1948-1994 קים איל-סונג, 1994-2011 קים ג'ונג-איל (בנו) ומ-2011 קים ג'ונג-און, נכדו של המייסד. ניסיונות לערער על ההגמוניה של משפחת קים לדורותיה, זכו למענה נחרץ מצד השלטונות, גם כאשר היה מדובר בקרובי משפחה מדרגה ראשונה ושניה. קים ג'ונג איל הגלה קרובי משפחה, הוציא להורג ועצר גורמים שהיוו איום על השלטון. בנו, קים ג'ונג-און, הוציא גם הוא להורג אנשים רבים אשר היוו איום, או שסומנו כפוטנציאל להחלפתו. דודו, צ'אנג סונג-טק, שמונה ע"י אביו במטרה לסייע לקים ג'ונג-און, נחשד בצבירת עוצמה המאיימת על מעמדו והוצא להורג ביחד עם גורמים נוספים במפלגה ובצבא. הנכד אף חיסל את אחיו למחצה, קים ג'ונג-נאם, במלזיה. זאת בנוסף להוצאה להורג של קצינים וגורמים פוליטיים שלא סרו למרותו. קים ג'ונג-און דואג, כפי שעשה אביו, למנות קרובי משפחה לצידו, בכדי לדאוג לכך שלא יאיימו על שלטונו וידאגו להגן עליו מפני גורמי סיכון. קים יו-ג'ונג, אחותו של קים ג'ונג-און, ששמשה כשליחתו לקוריאאה הדרומית ואף עמדה לצידו בפסגת מנהיגי קוריאאה, מהווה דוגמה לאמון שנותן קים במקורבים אליו בלבד.

¹ ד"ר אלון לבקוביץ – מכללת בית ברל ומכון בגין סאדאט

דיקטטורה ופולחן אישיות

מאפיין נוסף של השלטון הצפון הקוריאני, כיאה למשטרים דיקטטורים, הוא פולחן האישיות של מנהיגי קוריאה הצפונית ומשפחתם. פולחן האישיות כולל אינדוקטרינציה בתחום החינוך, הספורט, התרבות ואמצעי המדיה השונים, הדואגת לחנך את אזרחי קוריאה הצפונית לנאמנות מוחלטת למשטר ולמנהיגיו לדורותיהם. בניגוד לקוריאה הדרומית ששידרה בשידור ישיר את מפגש הפסגה שבין שני מנהיגי קוריאה, בצפון רק חלקים מהפסגה שודרו כמה ימים אח"כ, רק לאחר שנערכו במטרה לחזק את הלגיטימציה של השלטון ולהציג את קים ג'ונג-און כמנצח.

אמצעי נוסף לחיזוק הלגיטימציה, המקובל במשטרים דיקטטורים כולל בקוריאה הצפונית, אלו מחנות המעצר (חינוך מחדש) שבהם שוהים עשרות אלפי צפון קוריאנים בחשד לביצוע פעולות כנגד המשטר. קוריאה הדרומית מודעת לכך שסוגיית הפרת זכויות האדם בקוריאה הצפונית היא סוגיה רגישה מאוד בצפון. לכן, למרות שלאורך השנים היו בדרום נשיאים שעמלו לקידום נושא זכויות האדם בדרום, הם נמנעו, כשם שנמנע הנשיא הנוכחי, מדיון בסוגיה זו עם מנהיגי קוריאה הצפונית.

כלכלה ו"השענות עצמית"

קים איל סונג פיתח את אידיאולוגיית Juche, שמשמעותה – "השענות עצמית" לפיה קוריאה הצפונית תשאף ליצור משק אוטרכי שיוכל לבנות את המדינה ואף לתמוך בעוצמה הצבאית הקונבנציונאלית ובהמשך הבלתי קונבנציונאלית, שקוריאה הצפונית בנתה, במטרה להגן על עצמה.

פיונגיאנג, ניסתה לאורך השנים לתמרן בין ברה"מ וסין בעת תקופות משבר, בניסיון למקסם את הסיוע שתוכל להשיג משתי בעלות בריתה. אולם, המשטר הצפון קוריאני לא נערך נכון לשינויים בסין ובברה"מ שהביאו משנות ה-80' להקטנת הסיוע הכלכלי למדינה. למרות ניסיונות פיונגיאנג להדגיש את חוסר תלותה במוסקבה ובבייג'ינג, התברר לאחר הרפורמות הכלכליות בסין ובגוש הקומוניסטי, שתלותה הכלכלית בסין גדלה לאורך השנים, במיוחד לאור החמרת הסנקציות הכלכליות מצד מועצת הביטחון וארה"ב. ניסיונותיה של בייג'ינג לשכנע את קים ג'ונג-איל וקים ג'ונג-און לבצע רפורמות כלכליות לפי המודל הסיני, לא זכו להיענות חיובית, מחשש שהצלחתן של רפורמות כלכליות לפי המודל הסיני, עלולות לערער את האחיזה והשליטה של השלטון הצפון קוריאני. שליטי קוריאה הצפונית לדורותיהם, דאגו לכך שהפיתוח הכלכלי ישרת את הישרדותו של המשטר, קרי את מעמדם. הסנקציות הכלכליות הרב צדדיות שהושטו ע"י מועצת הביטחון והסנקציות הדו-צדדיות שהושטו ע"י ארה"ב ובעלות בריתה, גבו מחיר גבוה מאוד מהמשטר הצפון קוריאני והיו בין הגורמים לשינוי במדיניותו. אולם, למרות מחויבותה של סין לסנקציות הבינלאומיות, נמנעה בייג'ינג לאורך השנים ליישם את הסנקציות במלואן, וע"י כך, נתנה גיבוי כלכלי למשטר הצפון קוריאני והבהירה עד כמה תלוי כלכלית משטר הצפון בסין.

מדיניות הביטחון הצפון קוריאנית

מדיניות הביטחון של צפון קוריאה נועדה בראש ובראשונה לשרת את עצמאותה הביטחונית, הישרדות השלטון ושלמותה הטריטוריאלית. האיום המרכזי מולו ניצבת קוריאה הצפונית, היא ארה"ב וכוחותיה הפרוסים באזור (יפן, קוריאה הצפונית וגוואם). איום נוסף הן בעלות בריתה של ארה"ב באזור-יפן וקוריאה הדרומית.

מאז מלחמת קוריאה, פיונגיאנג נערכה לקראת עימות עתידי מול ארה"ב ובעלות בריתה. עם השנים, הרחיבה את ההשקעה בביטחון ובחלק מהשנים ההשקעה בביטחון היוו כ-25% מהתמ"ג, ובכך גרמה לנזק קשה לכלכלת הצפון. למרות בניית עוצמה צבאית קונבנציונאלית מרשימה, כמיליון חיילים, הבין המשטר בפיונגיאנג שאם ברצונו להרתיע את ארה"ב, עליו לפתח יכולות אסטרטגיות נוספות שירתיעו את כוחות ארה"ב בזירה ובהמשך יאימו על האינטרסים המרכזיים של ארה"ב בשטחה.

במסגרת זאת, נבנתה תעשיית טילים שתפצה על הנחיתות הקונבנציונאלית הצפון קוריאנית ותבנה את ההרתעה קונבנציונאלית והבלתי קונבנציונאלית של הצפון. לתעשיית הטילים והגרעין הצפון קוריאנית מספר מטרות: המטרה

הראשונה, להרתיע את ארה"ב ולהבטיח את עצמאותה הצבאית של קוריאה הצפונית, זאת לאור החשש שלא תזכה לגיבוי צבאי נוסף מצד סין ורוסיה. מטרה שניה, מקור הכנסה להבטחת היציבות הכלכלית של המשטר הצפון קוריאני, באמצעות ייצוא טילים וגרעין צפון קוריאני לכל לקוח, בעיקר למזרח התיכון ואפריקה. מטרה שלישית, כלי מרכזי למשא ומתן עם ארה"ב. הנכונות צפון קוריאנית להמיר את יכולות הגרעין בהישגים כלכליים ומדיניים, ניכרה עד כה, בעיקר בתקופתו של קים ג'ונג-איל (אביו של המנהיג הנוכחי).

תכנית הטילים הצפון קוריאנית מעידה על הישגים טכנולוגיים מרשימים, הכוללים פיתוח טילים לטווחים שונים, כולל טילים ארוכי טווח (ICBM) היכולים לפגוע בארה"ב. בנוסף לכך, פיתחה פיונגיאנג טילים בליסטיים המשוגרים מצוללות. לפי הערכות מומחים, מועסקים בתעשיית הטילים הצפון קוריאנית, בין 20 ל-30 אלף עובדים. כמות נכבדת זאת של עובדים, תשתיות, ומספר השיגורים הרב שערך המשטר הצפון קוריאני, במיוחד במהלך 2017 במטרה להשיג את יעד הנכסף (טיל בין-יבשתי עם ראש נפץ גרעיני), מהווים נטל כבד מאוד על תקציב המדינה הצפון קוריאני ומחייבים הסטת משאבים רבים לטובת תעשייה זו, בין היתר על ידי הגברת ייצוא אמל"ח במטרה לקבל מטבע חוץ שיסייע לתמוך בכלכלת המדינה.

בשנת 2017, הגביר המשטר הצפון קוריאני את מספר השיגורים ואת מגוון הטילים ששוגרו במסגרת הניסויים הרבים שערך. חלק מהשיגורים מטרם הייתה לבחון: מנועים, בקרה ושליטה. חלקם היו במטרה להבהיר למערב שהיכולות הבליסטיות של קוריאה הצפונית משתפרות עם השנים. כל עוד לא השיג את יעדו, שיגור מוצלח של טיל בליסטי ארוך טווח (ICBM) היכול לשאת ראש נפץ גרעיני, לא היה מוכן קים ג'ונג-און להיעתר לבקשת נשיא קוריאה הדרומית, מון ג'יי-אין, לפתוח בשיחות עם סיאול. גורמי מודיעין במערב, הטילו ספק בהישג הטכנולוגי של הצפון, בנוגע לגבי יכולת הדיוק של הטיל ועמידתו של ראש הנפץ הגרעיני בחזרה לאטמוספירה. מבחינת המשטר הצפון קוריאני, המטרה הושלמה, למרות ספקות המערב.

מדיניות כלפי קוריאה הדרומית

לאורך השנים השתנתה האסטרטגיה של קוריאה הצפונית כלפי שכנתה/יריבתה בדרום. מערכת היחסים בין שתי הקוריאאות הושפעה ממספר פרמטרים: מערכת היחסים בין שתי הקוריאאות, העימות מול ארה"ב שבתקופות מסוימות, הוביל את המשטר הצפון קוריאני לנסות ליצור טריז בין קוריאה הדרומית לארה"ב, מדיניות הנשיא הדרום קוריאני כלפי הצפון ומצבה הכלכלי והפוליטי של קוריאה הצפונית. עד שנות ה-90, מערכת היחסים בין שתי הקוריאאות אופיינו בהרתעה ודה-לגיטימציה של כל אחת מהקוריאאות. בסוף שנות ה-90 עם בחירתו של הנשיא קים דיי-ג'ונג, חל שינוי במדיניותה של סיאול כלפי הצפון. קים דיי-ג'ונג, קידם את "Sunshine Policy", שמטרתה לשפר את היחסים הכלכליים בין שתי הקוריאאות במטרה לשפר את היחסים ביניהן ולהימנע מהחרפת היחסים, כולל פיתוח טילים וגרעין. במסגרת זאת, נפגשו שני מנהיגי קוריאה בפסגת 2000, שהייתה הפסגה הראשונה בין שני מנהיגי קוריאה מאז הקמת שתי הקוריאאות. אחת היוזמות המרכזיות שבאה לידי ביטוי לאחר הפסגה, הייתה הקמת אזור התעשייה Kaesong בקוריאה הצפונית. בשיאו, העסיק הפארק כמאה אלף עובדים צפון קוריאנים והווה מקור הכנסה חשוב לצפון. גם נו מו-היון, נשיא הבא של קוריאה הדרומית, ניסה לקדם יוזמות לקידום הסחר בין שתי המדינות. ב-2007, נערכה פסגה נוספת בין שני מנהיגי הקוריאאות במטרה לדון בהרחבת שיתוף הפעולה בין שתי הקוריאאות. אחת היוזמות, כללה הקמת פארק תעשייתי נוסף בקוריאה הצפונית. פסגת 2018, מתייחסת בהצהרה לחלק מהיוזמות הכלכליות לשיתוף פעולה שנדונו בפסגת 2007 ולא ישמו עד היום. שני נשיאי קוריאה הדרומית הבאים (2008-2017), נקטו בגישה נוקשה יותר כלפי הצפון, ולא היו מוכנים להגביר את שיתוף הפעולה הכלכלי, שלטענתם, לא הביא למניעת פיתוח הגרעין והטילים הצפון קוריאנים.

מדיניות פיונגיאנג כלפי המזרח התיכון

יחסי קוריאה הצפונית עם המזרח התיכון החלו בתקופת קים איל-סונג, שראה בתמיכה במדינות המזרח התיכון ואף בארגוני הטרור הפלסטינים, כחלק מהמאבק האנטי-אימפריאליסטי. במסגרת זאת, נשלחו טייסים ולוחמים צפון קוריאנים להלחם לצד מדינות ערב במלחמת יום כיפור נגד ישראל ואף לאחר מכן, המשיכה הנוכחות הצפון קוריאנית במדינות ערב. חלק מארגוני הטרור הפלסטינים זכו לסיוע באמל"ח צפון קוריאני ואף לאימון בקוריאה הצפונית. בניגוד לאירן, איננה

מייצאת את אידיאולוגיית ג'וצ'ה (השענות עצמית) שלה, כפי שאירן מנסה לקדם את השיעה ברחבי המזרח התיכון. מאז שנות ה-80, התרחב שיתוף הפעולה והסחר הצבאי שבין קוריאה הצפונית לבין מדינות המזרח התיכון, אפריקה והמפרץ הפרסי. אירן, היא המדינה המרכזית באזור, שעמה קיים לאורך השנים שיתוף פעולה צבאי נרחב בתחום הנשק הקונבנציונלי והבלתי קונבנציונלי. משלחות צפון קוריאניות ומשלחות אירניות בתחום הטילים והגרעין ביקרו בשתי המדינות, ומדענים אירנים אף נכחו בניסויים בקוריאה הצפונית. מערך הטילים האירני, כולל "טביעות אצבע" של הטכנולוגיות הצפון קוריאניות. סוריה, היא לקוחה נוספת של קוריאה הצפונית בתחום הקונבנציונלי והבלתי קונבנציונלי. לאורך השנים היו מספר תאונות בסוריה שבהם נהרגו מדענים סורים, אירנים ואף צפון קוריאנים. תאונות אלו, מהוות אינדיקציה חשובה לשיתוף הפעולה הנרחב שבין קוריאה הצפונית לסוריה ואף למעורבותה של אירן בנושא. בשנת 2007, הגיע לסיום זמני, שיאו של שיתוף הפעולה בין קוריאה הצפונית לסוריה, עם הפצצת המתקן הגרעיני שנבנה בסוריה בסיוע קוריאה הצפונית. פיונגיאנג, הייתה היחידה שגינתה את פעולת ישראל בסוריה. למרות חשיפת שיתוף הפעולה בין פיונגיאנג לדמשק, לא נפסק השת"פ בתחום הטילים. ארגוני טרור פלסטינאים, חמאס ואף חיזבאללה, זוכים לסיוע באמל"ח מצד קוריאה הצפונית. הסיוע באמל"ח ובידע, מהווה מקור הכנסה חשוב לקוריאה הצפונית.

שינוי אסטרטגיה ב-2017

זמן קצר לאחר הניסוי המוצלח בטיל הבליסטי Hwasong-15, שלפי הערכות מומחים יכול לפגוע בכל שטחה של ארה"ב, החליט קים ג'ונג-און לשנות אסטרטגיה. לפי תפיסתו, הצליחה קוריאה הצפונית להשיג יכולת הרתעה גרעינית מוכחת ואמינה, גם אם גורמי מודיעין במערב מערערים על כך, ולכן יש באפשרותו לשנות אסטרטגיה במטרה למקסם רווחים.

מון ג'י-אין, נשיאה הנבחר של קוריאה הדרומית (מאי 2017), הצהיר במהלך מסע הבחירות שלו שבכוונתו לשפר את היחסים עם קוריאה הצפונית, ומיד לאחר בחירתו, קרא לקים ג'ונג-אין לפתוח בדיאלוג. מנהיג קוריאה הצפונית, לא נעתר להפצרות הנשיא מון והמשיך בבניית מערך ההרתעה הצפון קוריאני תוך חילופי מהלומות מילוליות עם הנשיא דונלד טראמפ.

במקביל לקריאה לדיאלוג, הזמין הנשיא מון את קוריאה הצפונית להשתתף במשחקי החורף האולימפיים שנערכו בפיונגצ'ונג (קוריאה הדרומית) בפברואר 2018. פיונגיאנג נמנעה מלאשר את השתתפותה במשחקים האולימפיים במשך זמן רב למרות ניסיונות של מספר מדינות להשיג את הסכמתה. ב-1 בינואר 2018, בנאום לאומה הצהיר קים ג'ונג-און על הישגיה האדירים של קוריאה הצפונית בתחומים שונים, כולל בפיתוח יכולות הרתעה הגרעינית של קוריאה הצפונית והצהיר על נכונותה של פיונגיאנג להשתתף באולימפיאדת החורף בקוריאה הדרומית.

אולימפיאדת פיונגצ'ונג 2018, שמשמה אמצעי עבור קים ג'ונג-און לקדם את האסטרטגיה החדשה שלו "דיפלומטיית החיוכים" שמטרתה לשפר את היחסים עם קוריאה הדרומית וארה"ב. במסגרת אסטרטגיה זו, שלח קים נבחרת מעודדות צפון קוריאניות, הסכים לנבחרת משותפת של שתי הקוריאאות ואף שלח את אחותו ובכירים במשטר הצפון קוריאני עם מכתב לנשיא קוריאה הדרומית ואף לנשיא ארה"ב. עבור הנשיא מון, אולימפיאדת החורף שמשמה מקום למפגש לשיחות פורמליות ובלתי פורמליות בין שתי הקוריאאות.

מהם הגורמים שהביאו לשינוי בגישתו של מנהיג קוריאה הצפונית? יש הטוענים, שאלו הסנקציות הכלכליות הרבות שארה"ב קדמה מול קוריאה הצפונית. סנקציות שחלקן הופרו ע"י סין ורוסיה. סנקציות אלו גרמו לעלות גבוהה למשק הכלכלי הצפון קוריאני, ואיימו לאורך הזמן על היציבות הכלכלית של המשטר הצפון קוריאני. לעומתם, יש הטוענים שהלחץ הכלכלי הסיני, מתחת לפני השטח, הוא זה שהבהיר לפיונגיאנג שעליה לשנות אסטרטגיה. על פי טענה אחרת, קים הציע להפסיק ניסוי גרעין וטילים והוא מוכן להציע פשרות טקטיות שאינן מהוות, נכון לעכשיו, פגיעה בהרתעה, היות שהשיג את היעד הטכנולוגי הנכסף שלא מחייב אותו לערוך ניסויים נוספים בטווח הקצר. לאחרונה, טען מכון מחקר סיני, שלאחר הניסוי האחרון (השישי) ב-9 בספטמבר 2017, נהרס אתר הניסויים הגרעיניים הצפון קוריאני, ולכן לפיונגיאנג, לא הייתה יכולה לערוך ניסויים גרעיניים נוספים בזמן הקרוב. על כן, בניגוד לפרשנות המערבית כי נכונותה לסגור את אתר הניסויים, היא הישג ומעידה על נכונות צפון קוריאנית לפירוז ממשק גרעיני, עולה האפשרות כי למעשה מצדו של קים, זהו ויתור טקטי המאפשר להראות בפני המערב בצורה חיובית, מבלי לערער את יכולות ההרתעה.

פסגת שני מנהיגי קוריה

ב-27 באפריל 2018, נפגשו קים ג'ונג-און ומון ג'יי-אין בפנמונג'ון (על הגבול שבין שתי הקוריות) בצדו הדרומי של הגבול. זאת הייתה הפעם הראשונה, שמנהיגי קוריה הצפונית חצה את הגבול לדרום ללא כוחות צבא. בשני מפגשי הפסגה הקודמים, 2000 ו-2007, נסעו נשיאי קוריה הדרומית לפיונגיאנג. הפסגה הנוכחית, תוכננה בקפידה וכללה טקסים וסמלים רבים המסמלים את איחודה של קוריה ואת עצמאותה של קוריה ממעורבות של המעצמות. חלק מהמרכיבים של ההצהרה הנוכחית, נאמרו בעבר ע"י מנהיגי שתי הקוריות בפסגות הקודמות. צוותי טלוויזיה רבים שידרו את הפסגה בשידור חי, למעט קוריה הצפונית. פיונגיאנג שידרה מספר ימים אח"כ, מחשש ששידור ישיר עלול לפגוע בדימוי של המנהיג ועלול לערער את הלגיטימציה של שלטונו.

קים ג'ונג-און, ימקסם בפסגה זו את "דיפלומטית החיוכים" כלפי הדרום ובעיקר כלפי וושינגטון. הצהרת הכוונות ששני מנהיגי קוריה חתמו עליה, כוללת בתוכה כמה הסכמות שנכללו בעבר בהסכמים שבין שתי הקוריות והופרו שוב ושוב ע"י קוריה הצפונית. נכונותו של קים ג'ונג-און לפרז את חצי האי הקוריאני מנשק גרעיני, שזכתה לתמיכתו של נשיא קוריה הדרומית, מהווה הצהרה אמורפית שאיננה כוללת בתוכה את התנאים שבהם יהיה קים מוכן לוותר על הנשק הגרעיני שלו. הממשל הדרום קוריאני, טען שיישומה של פירוז של קוריה, תלוי בפגישה שבין קים לטראמפ ובהסכמות שבין שני המנהיגים. ניתן לטעון, שהאינטרס הצפון קוריאני הוא לא לוותר על יכולת ההרתעה בטווח הקרוב. הצהרותיו של קים בתחום הטילים והגרעין, מהוות ויתור טקטי ולא אסטרטגי. הקפאת ניסויי הגרעין והטילים, לא ימנעו ממנו להמשיך בניסויים אם וכאשר יעריך שהם משרתים את האינטרסים שלו.

נכון לעכשיו, קים מנסה באמצעות "דיפלומטית החיוכים" ליצור טריז בין וושינגטון וסיאול ולנסות למקסם את הרווחים משיתוף הפעולה עם קוריה הדרומית, במטרה להקטין את הסנקציות הכלכליות מבלי לערוך ויתורים אסטרטגיים. קים ג'ונג-און, פועל כפי שעשה אביו, להציע למערב ויתורים טקטיים שאינם פוגעים ביכולות האסטרטגיות של קוריה הצפונית. סיאול, רואה בשיפור היחסים עם פיונגיאנג ובקידום הפסגה עם ארה"ב, אינטרס לאומי. במסגרת זאת, שולחת סיאול שליחים לווינגטון על מנת לקדם את יוזמת הפסגה ולמנוע את כישלונה. היא שלחה אף שליחים לבייג'ינג במטרה להשיג את תמיכתה של סין ואף לטוקיו, במטרה להבטיח לטוקיו שהאינטרסים הביטחוניים שלה לא יפגעו ובמטרה למנוע סיכול הפסגה ע"י טוקיו.

חששות יפן

טוקיו חוששת שהפסגה שבין שתי הקוריות ואף בין קוריה הצפונית לבין ארה"ב, תביא להסכמות שיפגעו באינטרסים של יפן. לאור זאת, נסע ראש ממשלת יפן, שינזו אבה, למפגש עם הנשיא טראמפ ואף ניהל עמו שיחות טלפוניות נוספות, במטרה לדאוג שההסכמות שלהן יגיעו הצדדים לא יתירו בידי קוריה הצפונית טילים היכולים לאיים על יפן, ולא יכללו ערעור ביחסים הביטחוניים בין וושינגטון וטוקיו באמצעות הסגת הכוחות האמריקאים מהאזור.

פסגת קים טראמפ

מנהיגי שתי הקוריות נושאים את עיניהם לקראת הפסגה שבין מנהיג ארה"ב לבין מנהיג קוריה הצפונית. למרות שהצהרת הפסגה שבין שני מנהיגי קוריה כללה את פירוז של קוריה מנשק גרעיני וחתומה על הסכם שלום בין שתי הקוריות, ההנחה הבסיסית של ההסכם, שסוגיית פירוז חצי האי והסכם השלום תלויה במפגש שבין קים לטראמפ.

ישנן מספר בעיות שעלולות להעיב על הפסגה: ראשית, הציפיות הגבוהות מהפסגה. אם ההנחה המרכזית שבפסגה יוותר קים ג'ונג-און על הנשק הגרעיני תוך זמן קצר, כי אז, הפסגה צפויה להיכשל. תהליך פירוק הנשק, אם אכן קים מוכן לבצע אותו, יהיה מורכב וארוך יותר. בעיה נוספת היא מהירות התהליך. בכדי להגיע להסכמות, כולל הגדרת תהליך הפירוק, הפיקוח ומנגנוני הבקרה, צריך זמן נוסף בכדי להכין את ההסכם. לוח הזמנים המהיר לקראת הפסגה, שהוסכם ע"י הצדדים, יוצר לחץ המחייב את ארה"ב, קוריה הדרומית והצפוני להגיע להסכמות כלשהן, בכדי למנוע את כישלון התהליך.

כישלון אפשרי של הפסגה - השלכות

פסגת מנהיגי שתי הקוריאאות יצרה עוגנים מחייבים לקראת פסגת טראמפ קים, אך יחד עם זאת, אין ערובות לכך שפסגת מנהיגי קוריאה הצפונית וארה"ב תסתיים בתחושה חיובית דומה.

כישלון הפסגה, עלול להוביל להחרפת הסנקציות כלפי קוריאה הצפונית ואף לבחינה מחדש של יוזמת ממשל טראמפ לתקוף תקיפה צבאית טקטית על קוריאה הצפונית. החרפת הסנקציות הכלכליות, תחייב את קוריאה הצפונית להגביר את הייצוא הביטחוני שלה למזרח התיכון ואפריקה במטרה להגדיל את ההכנסות. בנוסף, פיונגיאנג אף תשקול לחזור לניסויי הטילים והגרעין במטרה לחזק את ההרתעה ולמנוע מארה"ב לממש את תכניתה לתקוף את הצפון. בגלל חששות אלו להידרדרות היחסים בחצי האי הקוריאני, פועלים שליחים מארה"ב, מקוריאה הדרומית ואף מהצפון, במטרה להימנע ולאפשר לכל הפחות שלב נוסף בכיוון החיובי והמתון המאפיין בחודשים האחרונים את חצי האי הקוריאני.